Otevřená zlomenina srdečního svalu Wanastowi Vjecy

G

1. Jsem jako vítr kterej zfoukne pírko ze tvejch dlaní, ${f D}$ špínu jedný noci, jako hygiena ranní, ${f Ami}$ velká voda slzí, který spláchnou noční hříchy, ${f C}$ ${f Es}^7$ tamburíny zvoní k operaci míchy.

Narovnám ti páteř, poškrábu ti záda, pofoukám ti srdce, zrada kamaráda lásky účel světí prostředky a smetí, špínu jedný noci, který neuletíš.
Otevřená zlomenina srdečního svalu, trápení a kocovina, vůně tvýho žalu.
Vypustíš svou hříšnou duši do slanýho moře, neumírej děvče moje chti ti říct že:

G

R: Ohořelou károu chtěl bych dojet ke hvězdám,

Ami C

který svítily z tvejch očí dřív než červotoči

 $\mathbf{F} = \mathbf{D}$

se do tvýho srdce daj, hm hm.

V ohořelym autě už dva měsíce nedejchám, sám se svojí vinou, už nikdy nechci jinou, už asi nedoufám.

2. Pláčem solíš otevřený rány co se hojí, tvoji krev i tělo příjímám pod obojí. Stejný lidi se soumrakem mají stejný stíny, zmizelas jak před přízrakem, padám do hlubiny. Tvůj pramínek vlasů zaliju včelím voskem, koukám na tu krásu a nechápu to mozkem. To co jsi mi dala já nikomu už nedám, tak mi řekni má opičko proč tě marně hledám. Otevřená zlomenina srdečního svalu, trápení a kocovina, vůně tvýho žalu. Vypustíš svou hříšnou duši do slanýno moře, neumírej děvče moje chci ti říct, že: